

Ongebaande Paden

OJ Frère

Inhoudsopgave

Gebaande paden	4
Schrikbeeld	5
Nog meer paden	6
Gelukkig	7
Simpel	8
Burgerrecht	9
Filosofie	10
Harley D	11
‘t Zal je kind maar wezen	12
Perspectief	13
Echtelijk verkeer	14
Boomplantdag	15
Jan Wandelaar	16
Evolutie	17
Voorjaarsschoonmaak	18
Zomertijd	19
Zand	20
Wij	21
Aphorisme 17.....	22
Verstandshuwelijk.....	23
Sotto Voce	24
Duintop	25
Aphorisme 18.....	26
Succesnummer	27
Een Japanner	28
Dichtkunst.....	29
Rust	30
Suzuki	31

Stadswandeling	32
Global Village	33
Wit.....	34
Luchtspiegeling.....	35
Wekker	36
Achter het raam.....	37
Vrijdaggebed.....	38
Muzen-ruzie	39
Thriller	40
Het wil niet	41
Sprookjesbos.....	42
Optreden	43
Mededeling	44
Aphorisme 19.....	45
Excuses	46
Liefde.....	47
Oversteken	48
Verkiezingskoorts	49
Axioma	50
Doodziek.....	51

Gebaande paden

Olifantenpaadjes liggen
afgesloten met boomstruiken
Gemeentewerken wiedt het bos

Het modderpad is geplaveid
met houtsnippers,
hondenpoep langs de randen,
zakjes beschikbaar

Mannen discussiëren
over het regeringsbeleid
Naast het bankje liggen
verfrommelde blikjes
Standpunten zijn vervaagd,
opgelost in een
alcoholhoudend verleden

Schrikbeeld

Uit mijn hoofd groeit
een beeld,
verwekt in de
zachte ochtendzon

Grote mond
duistere blik
Botox spant
zijn voorhoofd
Ogen priemen aan
de ontbijttafel

Ik zou moeten
uitademen maar
de tussenribspieren
weigeren dienst

Het beeld zit geëst
op mijn netvlies

In zwart-wit

Nog meer paden

Over het fietspad loopt de notaris,
schaarse haren overkamd,
aktetas geklemd onder de
arm van zijn trenchcoat

Digitale kantoren worden
bezet door durfkapitalistische
bankemployés, turend
naar beurskoersen en datingsites

Hondenbezitters
worden voortgesleurd
Een paardenstaart wipt
Omgezaagde holle boom
Klingelende bakfiets
Peuken rond het bankje
Modder aan mijn schoenen

Bij het verzorgingstehuis
hijst de conciërge de vlag

Doorlopen, er wordt
op u gelet!

Gelukkig

Ik klim langs het touw
Hand over hand
Voet over voet

Laat de emmer
beneden,
ik draag geen
water
naar de zee

Een oplichtende
halo
wenkt mijn
Prozac brein

Gakkende ganzen
dobbelen
om mijn ziel

Chemisch geluk

Simpel

Ooit was het simpel:
Bier was pils
Brood was wit
's Winters vroor het
En biljarten
deed je met drie ballen

Burgerrecht

Onze stemmen kleuren
het potloodbos rood
De hokjesgeest heerst
Eindeloze vellen papier
ritselen in bussen

Als doopcelen zijn gelicht
vanachter plexiglas ramen
kan de vrijheid worden omarmd
De post is gestempeld,
de lijst afgeturfd

Favorieten trekken en duwen,
haakjes om de voornaam
Op deze plaats bestaat geen X
Cis-mensen in majeure
Gelijke monniken

Gesticht betreden we de wereld
We wachten af
De VAR waakt

Filosofie

Ik pieker over
de waarheid
Zoek de zin in
God noch gebod
Open gedachten,
dicht ideeën

Maar het komt steeds
op hetzelfde neer:

De afdeling filosofie
bevindt zich
op de bovenste verdieping

Harley D

Ligfiets met een vlaggetje
Klokje in de sneeuw
Zakje op het bankje
Er rijdt een Harley langs

Saharazand op de motorkap
Schelpen op mijn pad
Weer een verse molshoop
Er rijdt een Harley langs

Bejaarde met een hoed op
Prullenbak is vol
Knoppen aan de struiken
Er rijdt een Harley langs

Zouden ze die keleredingen
niet eens kunnen verbieden

't Zal je kind maar wezen

Van zessen klaar
stonden we op het kruispunt
Handen uit de mouwen,
blik op de weg

Jongens waren we
Maar wel van Jan de Wit
Bergen zouden we verzetten

We begroeven kalveren,
dempten putten
Reden scheve schaatsen
op bomijs

De bloemen in het haar
verwelkten
Mondharpen verstomden
Water aan de lippen
Speeksel op het tafelblad

Het is stil nu
Alleen de geest
van Adèle Bloemendaal
echoot zacht:
Yeah, yeah, yeah, yeah!

Perspectief

Rechtdoor liggen
links en rechts
opzij

Als je afslaat
mis je de
horizon

De hemel
schijnt boven,
zeggen ze

Doe je ogen
dicht en droom
over rondom
In cirkels
Voor altijd
binnen

Echtelijk verkeer

Tulpen groeien door in hun vaas
Laten de kopjes hangen
Koffie met een bokkenpoot
Kringen in de Elsevier

Mendelssohns vader had
geen traplift, geen rollator
Slobkousen om de enkels,
vadermoorder om de keel

Dag vogel met je wiekvleugels
Dag fiets met je bel
Ik wens je weinig lekke banden,
geen uitgebrande rijwielhersteller

De PTSS slaat ons om het hart
Longen vol teer, zwarte lucifers
Schuimend spuiten we de bus leeg
Fijnstof in de open haard

Het hoornvlies vertroebelt,
laat nog éénmaal van zich luisteren
De afspraak bij Beter Horen
is voor volgende week donderdag

Tot dan!

Boomplantdag

Kuil gegraven
Kluit gewassen
Dieplader en kraan
gearriveerd

Stam gerecht
Palen geslagen
Spanbanden tegen
het scheefwaaien

Nog even en
het gat is gevuld
Nog even, dan
kan ons hondje
zijn gang gaan

Jan Wandelaar

Hij loopt land
en stad
en wegen
af

Hij loopt

Hond
aan de voet,
ziel
onder de arm

Hij is
een held
op klompen

Hij loopt
zijn
aflopende
zaak

Evolutie

Zij plassen hun piketpaaltjes
naast de bosanemoon
Lopen graancirkels in het hoge gras

Boszagers voeren eikentakken
aan de hakselaar,
oordoppen gericht op de toekomst

Ambities versperren paden,
ontbaand met jonge twijgen
Bladvullend, stakig gestek

Twee dames keuvelen langs
Hun fijne dag betekent de hoop
van absolute, van vrede in de
survival of the fittest

Voorjaarsschoonmaak

In de lente breekt
het beeld
Frisse takken in het vogelnest
Uitgemeste stallen
Geweid vee

We schudden het stro
Poetsen onze plaat
Beklimmen paden

Alom bling bling en
verse snijbloemen

Arbeid adelt,
Vensterglas spiegelt
Vertroebelde blikken
niet langer
verward met
zwarte geluiden

Voor een streeploos resultaat
ging er spiritus in het waswater

Zomertijd

Bakens verzet in
het ochtendgloren
Door de schuif
van de tijd
valt een zonnestraal

Een sirene giert dwingend,
verstopt zich achter
rode cijfers

De horizon staat hoger
dan gisteren
Mag ik alsjeblieft nog
een uurtje blijven liggen?

Zand

In het Quartz-horloge
zit geen veldspaat

We bouwen Teletubbie-
bergen van afval

De klok tingelt het einde
van een tijdperk

Menselijke resten worden
gevonden in de duinpan

Uit rubberbomen druipt het sap,
Hevea Naturalis

Sleutels passen niet in sloten
Touwtjes uit de brievenbus

Langs de kust werkt men
aan zandsuppletie

Dat schuurt tussen de tenen

Wij

Oog- en oorkleppen lijken
verplicht in de confrontatie,
waar inzichten diep snijden
in eigen vlees en de tenen zich
onwillekeurig krommen in
geruite pantoffels

Langs bemoste grachtenmuren
protesteren bezitters van
elektrische auto's tegen
de aanleg van ondergrondse
vuilcontainers, de laadpalen
openen hun horizon

Boven zonnepaneeldaken zweeft
een nepvogel aan een touwtje,
meeuwen schreeuwen hun nesten
uit de goten, vluchten weg
naar gedenazificeerde oorden
om hun kroost te beschermen

Als we langs onze neus wegstaren
zien we nog net hoe God langzaam
in de mist verdwijnt, lege kerken
achterlatend, ruimte scheppend
voor nieuwe woningbouw
Kopkleppen blijven verplicht

Aphorisme 17

Als je je handen in je zakken houdt
komt er niet veel uit
Maar ze blijven wel lekker warm

Verstandshuwelijk

De persmusketen liggen doodgespoten
onder het juk van de vrijheid
Hun artikelen verstopt als tepels
in sociale media
Onwelvoeglijke zinnen zwartgelakt
Dolverdraaide feiten in starre taal

Uitingen van wellust echoën
Zelfingenomen bewijzen heersen
op de heipalen van het fatsoen

In een landschap vol onbegrip
loop ik te dwalen
Van factcheck naar fantasie
Van journaal naar praatshow

Ik zoek het licht

Maar er staan wetten in de weg
En praktische bezwaren
En ook weemoedigheid

Met dank aan W Elsschot

Sotto voce

Nu brandende violen knarsen
in betonnen skeletten
Nu gedeukte klarinetten piepen
onder een geblakerde boom
Nu het paukenvel gescheurd is
en de triangel verbogen

Rest ons weinig anders
dan onze passie
a capella te uiten

In de schuilkelder
van onze beschaving

Duintop

Ik loop
door de duinen

Kruimels zand,
verpulverde bergen

Helm op
de top,
bescherming tegen
strijemende regen

Maar niet nu

De lucht
breekt
De horizon
gloort

Bij de kathedraal
wacht pastoraal gras

Aphorisme 18

Als de aarde plat was
Bestond er geen horizon

Succesnummer

In de schijnwerper rammelen
afgekloven botten

De troubadour brengt zijn
schlagers

De roltrap naar de hemel
daalt richting vergetelheid
Hijgend blijft hij op zijn plek

U bent een geweldig publiek

Een Japanner

Hij houdt van natuur,
converseert vaak met beesten
Soms roept hij: hai koe!

Dichtkunst

Gedachten glijden uit,
struikelen over kreupelrijm
en anakoloeten

Bejaarde cellen spannen
zich in in glibberige
kronkels

Een profeet wordt zelden
nationalistisch geëerd,
wel gevolgd met
vlaggenstokken
en molotovcocktails

In de nacht komen
duistere fantomen
takken van bomen
afgebroken in de
herfststormen

Het wordt tijd
voor een haiku

Rust

Voetangels zweven
op ooghoogte,
hun stekels gestrekt
Het priapisme van de
scherpe tong

Maagdenburger
halve bollen worden
lekgeprik door
priemende blikken
van beugelbekjes

Afdrukken van Samsung
markeren de bubbel
Overbodige beurzen
kwijnen weg
op de keukentafel

We drijven voort
op de wolken van onze
onzekerheid,
ons verwekkende
verlangen

Nog even en de
gezwollen plannen
zullen verflenzen
in onmacht,
in verleden,
in rust

Suzuki

Men heeft in Japan
Er zeer zijn best op gedaan
Wij roepen in koor:
Wat een goedkope auto
Váák hoef je niet te tanka

Stadswandeling

De Amsterdamse school
had stenen in de tas,
metselde grachten

Onder het vergezicht
loopt een fietspad,
de ingang links

Rondvaartboten overkappen
de microfoon,
leggen het oor vol luister

Toppen walmen,
doorgegeven in
volgezogen longen,
wachtend op de zweefmolens

Suikerspinnen lokken
roze uit een ooghoek,
gestolde tijd,
oneindige stroom

Ik slenter mijn weg
Het leven kabbelt
De deur gaat open
En weer dicht

Global Village

In de schaduw van bonsai-bomen
koesteren we onze ambities,
fietsen rondjes om
netelige kwesties
en strooien zout

De milli-aren van ons bestaan
bepalen het speelveld
Piketdienst met schrikdraad
Beperkte toegang
Cipiers rondom

Positieve zelftesten leiden
tot destructie
van korenwolven
en rugstreeppadden

We zijn gericht op buiten,
de wereld als urinoir
voor onze dromen

Wit

Sprookjesachtig wit klopt
aan de deur van het
pannenkoekenhuis
Bankbiljetten door de tralies
Ferrari voor de deur

Spiegels reflecteren lijnen
in je gezicht
Neusvleugels vliegen
de hemel in
Kamers zuigen,
kleppen roeren zich

In gebondenheid
lokt de vrijheid
De tangverlossing
van het witte konijn
Het vruchtwater druipt
uitgekristalliseerd langs
het tussenschot,
de grens
tussen jou
en de wereld

Luchtspiegeling

Je terugkomst draagt het beeld
van molenstenen, van gras,
in weidse verten opdoemend,
langzaam manifesterend, ijl

Op wolkenwieken in slagregen,
de hagel getrotseerd, loop je
op diepe plassen, modder stuivend,
langs de verzakte trottoirband

Het is donker als je verschijnt
als je je achterlicht toont aan
volgers op sociale media, je je
invloed gebruikt in de duisternis

Ingewanden gloeien van CT-scans
Prenatale echo's onthullen je
geslacht voor degenen die het willen zien

Aan de hemel straalt een ster, stro bedekt
de vloer van het appartementencomplex
Er dwarrelt een vleermuis

Opnieuw slaat de klok 13 slagen

Wekker

Je zette de zon aan
En koffie

Eitje, broodrooster
Bonne Maman

Tanden poetsen
Plens water

Je was alleen vergeten
mijn wekker te zetten

Achter het raam

Van achter beslagen brillenglazen
tuur je het straatniveau af
Dieven, zwervers en poepende honden

De ramen zijn gewassen met een
gehuurde hoogwerker
Streeploos gezeemd en getrokken

Door jouw waterdruppels
dringt geen vreugde
Gebroken stralen vormen
geen regenboog
Grijs is de retina

Ik zie je staan en zwaai
Wat je ziet is
mijn gebalde vuist

Vrijdaggebed

Landmeters vluchten langs
de digitale snelweg
In hun voetspoor staan hakken
in het zand van nationalistische
beeldenstormers die zijn
gemuilkorfd middels plaatselijke
politieverordeningen, vastgelegd
door het college van B&W

Houtwallen worden opgeworpen
tegen het wassende water
Snuitkevers en veenmollen
nestelen onder afgebladderde
boombast, tussen oude liefdes-
kreten gekerfd met puberale
padvindermessen uit lang
vervlogen scheden

Op de woonboulevard jankt
een verlaten hulphond,
vastgebonden aan het
onverkochte bankstel uit
de folder voor tweede paasdag

Een laadpaalplakker knippert
groen op de parkeerplaats
Omgevallen bakfietsen versperren
de toegang tot de gebedsruimte
We bidden God van het kruis af:
Schenk ons genade
En beteugel in hemelsnaam
de inflatie

Muzen-ruzie

Erato en Terpsichore
strijden in mij
De melodie en de tekst
gooien met modder,
vangen vliegen,
drijven wiggen tussen
gevoel en ratio

Ik pak mijn gitaar,
sla een nieuwe bladzij om
streef de snaren
en
kras op het papier

Thriller

Ze grijpen in elkaar als Escher-salamanders, zonder ruimte voor elkaar of vogels of handen die los komen van papier in driedimensionale oppervlakkigheid

Ze tasten en zoeken naar ruimten, möbiusbanden in eindeloze kronkels van binnen en buiten, geplakt met Prittstift, bijna uitgedroogd in de knutselkist van groep drie

Vluchtend blijven ze vastgeklonken aan kerkmuren, ringen in het bloeddoordrenkte metselwerk van de inquisitie

De ijzeren maagd heeft haar rokken naar buiten gekeerd, draadloze naalden, vastgeregen in nuttige handwerken op vrijdagmiddag

Geschiedenisboeken verklaren de toekomst van het vlees
Het veganisme ligt vermoord in de lijkenzak van het heden
Vanuit de Oriënt-Express lacht Agatha Christie om de naïviteit van de dader

Het wil niet

Het wil niet
Het gaat niet
Het komt niet naar boven
Er verschijnt niets
Er borrelt niets
Er doemt niets op
Ik peins
Ik pieker
Ik pijnig mijn hersens
Wanneer lukt het?
Wanneer daagt het?
Wanneer is het er nou een keer?

Maar nee...
Het wil niet
Het gaat niet
Het komt niet naar boven

Sprookjesbos

De opgedoekte horeca wordt bewaakt
door kamerloze studenten
bewapend met iPhones en gezichtsherkenning
Koffieapparaten gorgelen hun teksten uit,
spuwen gal in gemonogrammeerde kopjes
Waar de messen werden geslepen
rusten nu dessertvorkjes,
aangeslagen door de vaatwasser

Aan de voet van een boom stond
ooit een kabouterhuis,
onder architectuur gebouwd,
anoniem uitgevoerd
Terwijl buurman eekhoorn wegvlucht
voor de aanstormende Jack Russell
kijkt de uitpuffende trimster toe,
haar labradoedel aangelijnd
aan het bankje

Piggelmee is verhuisd naar Plopsaland
De Python ligt verscholen tussen
de boterbloemen
Holle Bolle Gijs is op dieet

We wandelen richting huis
Voldaan
Het ochtendrondje zit er bijna op

Optreden

We wanen ons
On stage
In the spotlights
Grote zaal

We staan in de tuin
En de buren vragen
Of het wat zachter kan

Mededeling

Op het olifantenpaadje:

ATTENTIE

onlangs ingezaaid

met zaadjes voor bosbloemen

ter ondersteuning van de bijen en de vlinders

aub niet betreden

zodat de bijen, de vlinders & wij er allemaal van

kunnen genieten

BVD”

Even verderop staat de wilde knoflook
Te meuren uit zijn kelk

OJ Frère

20-4-2022

Aphorisme 19

Berouw is
de zonde van de tijd

Excuses

Ik bied U mijn excuses aan
Mijn grootvader was fout
Zijn moeder deugde niet
En mijn stamvader
stond aan de wortel
van het kwaad

Wilt U compensatie

Liefde

Liefde?

Liefde is vaak over-

Schat

Oversteken

De toekomst waggelt voorbij
Ogen priemen, duimen tikken
De wereld onder de handen,
De wereld in de hand

Bergschoenen soppen
in plassen, sokken met
links en rechts
Afgeritste pijpen in de
ergonomische rugzak

We maken onze wereld
Zwerven door het losloopgebied
En vergeten uit te kijken
bij het oversteken

Verkiezingskoorts

Het vakje bloost eenzaam op het verkiezingsformulier
Rode potloden liggen voor het grijpen
Opgehokt koesteren we dromen
van een trein die op tijd rijdt

De president legt een ei
Broedt plannen in de nachtmis
De wierook stijgt ten hemel
Vermengt zich met engelengezang
Gierende harpen in heavy metal

Kastanjabomen steken een kaarsje op
Klimop druipt van dauw
Avocadopitten wortelen in bruin water

Een vrouw telefoneert
Ze sluipt weg
naar haar desillusies
Zonder te groeten

Axioma

Zekerheden klitten samen,
vormen groepen, drinken thee
Ook de Twijfel, oude dame,
neemt een koekje, keuvelt mee

Axioma, nieuwsgierig Aagje
staat heel stilletjes terzij
Maar dan heeft ze toch een vraagje:
Is er ook nog plaats voor mij?

Doodziek

RIP Henry Vrienten

Je wordt er toch doodziek van
dat iedereen van jouw leeftijd
maar dood gaat